

Louise Glück

Teleszkóp

Van egy perc, amikor elfordítod a szemedet,
amikor elfelejtet, hogy hol vagy éppen,
mert úgy tetszik, máshol éltél,
valahol máshol, az éjjeli égbolt csöndjében.

Abbahagytad ezt a világot.
Valahol máshol vagy, egy olyan helyen,
ahol semmit sem jelent az emberélet.

Nem vagy teremtett testben.
Úgy létezel, mint a csillagok,
része vagy csöndjüknek és roppant méreteiknek.

Azután újra a világban vagy.
Éjszaka van, egy hűvös dombon
szeded szét teleszkópodat.

Utána jössz rá:
nem arra, hogy a kép maga rossz,
hanem hogy rosszak a viszonylatok.

Újra látod, milyen messze van
mindentől minden.

Gömöri György fordítása

Krišs Salmanis: Mengyelejev álma